Кіровоградська обласна бібліотека ім. Н. К. Крупської
Інв. №

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Видання XVII
№ 135 (2239).

СУБОТНІЙ ВИПУСК

13 ЛИСТОПАДА
1976 року

Ціна 2 коп.

ОУНБ ім. Д. І. Чижевського

З'ЇЗД КОЛУМБІЙСЬКОГО КОМСОМОЛУ

БОГОТА, 12 листопада. (ТАРС). Під лозунгом «Молодь у боротьбі за єдність і соціалізм» тут почав роботу IV з'їзд комуністичної молоді Колумбії (КМК). У муніципальному театрі Боготи «Хорхе еліесер гайтан» зібралися близько 200 делегатів з різних районів країни, численні зарубіжні гості — посланці юнаків і дівчат різних країн. На з'їзді присутня делегація ВЛКСМ на чолі з першим секретарем ЦК ЛКСМ Киргизії А. А. Рисмендієвим.

РОБОТЯЩІ

Їх десять. Вони — доярки комсомольсько-молодіжного колективу молочнотоварної ферми № 1 колгоспу імені Мічуріна. Ось уже два роки працюють разом. Добре працюють. Про них знають у районі. А напередодні 59-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції на районній Дошці пошани «Молоді гвардійці п'ятирічки», котру відкрили з ініціативи райкому комсомолу, появився запис: «Комсомольсько-молодіжний колектив колгоспу імені Мічуріна. За дев'ять місяців надоїв від кожної корови по 3100 кілограмів молока. Керівник колективу Л. М. Пустовіт, групкомсорг Тетяна Музичук».

Їх десять — молодих, завзятих, запальних. За десять місяців вони виконали річний план. А нині Таїса Ковтун перейшла чотиритисячний рубіж по надоях молока від кожної корови. Крок у крок за нею йдуть Зоя Плахотнюк, Євгенія Рубанець, Віра Пустовіт, Ольга Кобилецька, Люба Конопацька, Ольга Скибицька, Ганна Гринь, Катерина Шевченко, Любов Губіна.

Дівчата виборюють право підписати Рапорт Ленінського комсомолу на честь 60-річчя Великого Жовтня. Важко вибрати з-поміж десяти трудівниць найкращу. Славно працюють усі. За те й шана їм від людей.

М. КОБИЛЄВ,
інструктор Новгородківського райкому комсомолу.

ВЖЕ ДЕКІЛЬКА РОКІВ ПРАЦЮЄ НА СВИНОФЕРМІ КОЛГОСПУ ІМЕНІ ЛЕНІНА ЗНАМ'ЯНСЬКОГО РАЙОНУ ВІРА ШЕСТАКЕВИЧ. МОЛОДА ТРУДІВНИЦЯ — СЕРЕД ПЕРЕДОВИКІВ СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ, ВОНА НАГОРОДЖЕНА ОРДЕНОМ «ЗНАК ПОШАНИ».

Фото І. КОРЗУНА.

Такий закон!

РЕПОРТАЖ ЧЕРВОНОГО ТИЖНЯ

ЖОВТНЕВА ВАХТА КОМСОМОЛУ

Тієї звістки чекали, знали, що почують її не сьогодні-завтра, і все ж вона несподівано прозвучала з уст бригадира:

— Є річний план, товариші!

Є план! Отже, вступили в другий рік п'ятирічки, йдуть далі. Цю радість ніс у собі кожен. І кожен подумки знову прожив 1976-й, складний період становлення колективу. По суті нового колективу, бо кількісно він зріс майже вдвоє.

Найгостріше особливості того періоду відчував бригадир комсомольсько-молодіжної бригади свердлувальників пластмас Олександрійського електромеханічного заводу Борис Іванович Кривокінь. Скоріш за все, не як керівник, а як ветеран колективу. Бо звик, що до бригади міцно прив'язалося слово «перша». 1969 року її на заводі серед комсомольсько-молодіжних створили першою. Тепер зі старого складу залишилося троє: сам бригадир, П. С. Желтов та Іван Мельниченко.

А на початку цього року, коли їх у бригаді стало шістнадцять, коли появилося шість новачків, постало питання: будемо першими? «Будемо», — сказали наставники. «Будемо», — підтвердили новенькі, з пошаною дивлячись на численні вимпели, здобуті колективом. Ще ніколи не бачили вони стільки нагород.

У першому й другому кварталах бригаді не щастило, бо план вони перевиконували, а переможцями в соціалістичному змаганні ставали інші. Та щомісяця твердішим ставав поступ колективу. І ось перемога. Першою серед комсомольсько-молодіжних бригада рапортувала про виконання річного плану. Було не в кінці вересня, коли взяла стрімкий старт ударна вахта молодих під девізом «60-річчю Жовтня — шістдесят ударних тижнів!» Через місяць свердлувальники стали переможцями змагання за підсумками третього кварталу. Завдання виконали на 119 процентів, зекономили пластмас на суму 250 карбованців. Основне, чого добилися, — з першого пред'явлення здають 99,6 процента продукції.

Навіть тиша обідньої перерви на пакувально-ремонтній дільниці, де працює бригада, якась незвичайна. Здається, стіни відлунюють дзижчання різального верстата, над яким чаклує здебільшого П. С. Желтов. Поруч — фрезерувальні верстати, свердлувальні. Різних типів. На кожному з них треба вміти працювати — такий закон у колективі. Щоб при необхідності замінити товариша.

За зміну їм доводиться просвердлювати тисячі отворів на листах гетинаксу і плати. Анатолій Лікаренко любить свердлити великі отвори. Бо він дужий. Віктор Мороз, Людмила Царенко і Мирон Бабинець, приміром, працюють переважно із свердлами невеликого діаметра. Що кому подобається. Та коли це потрібно, замінять одне одного. Інтереси бригади тут завжди ставлять вище особистих.

Олександра Юдіна справедливо називають універсалом. То йому все одно, за яким верстатом працювати. Тільки б роботи побільше.

Відповідальність на них лежить велика. Десь проглядиш, не просвердлиш на ізоляційній панелі якоїсь дірочки або висвердлиш, але не того діаметра, і складальники апаратури вже шлють «привіт». Добре ще, коли повернуть на доробку, а то доведеться й викидати. Брак — то їхній найперший ворог. І бригада бореться з ним. Допустив неточність — бригада відпочиває, а ти усувай брак, якщо це можливо. Ще є чотири десятих процента, котрих не вистачає до стопроцентного показника якості. І за них будуть боротися — так пообіцяли на комсомольських зборах, коли вирішили добитися права підписати Рапорт Ленінського комсомолу ЦК КПРС до 60-річчя Великого Жовтня.

Групкомсорг бригади Василь Берескун, Віктор Мороз, Юрій Куликов, Олександр Юдін... Ще молоді. Але на них рівняються Анатолій Черезниченко, Людмила Додатко та інші, ще молодші. Бо рівняння на передовиків підносить їх на вищий щабель професійної майстерності. Тому й подолали вони так швидко той період становлення бригади, злилися з нею в одне ціле, змогли продовжити її традиції. Вони — сьогоднішня сила колективу.

А. РОМАНЮК,
спецкор «Молодого комунара».
м. Олександрія.

● ГПО НА МАРШІ

ГІПОДИНАМІЯ І „ПУСТОЩІ" ХОКЕЇСТІВ

Їх шестеро, учнів двох сусідніх шкіл — дев'ятої і тринадцятої. Суботнього дня вони вийшли з хокейними ключками на вулицю, прудко помчали на заасфальтований майданчик і з'юрмились біля звичайної пластмасової шашки. Почався бліц-турнір команд двох під'їздів.

І раптом чую репліку жінки, яка розвішувала перед будинком білизну:

— От шибеники! Гасають, як навіжені.

А «шибеники» в школі вчаться на «4» і «5», і поведінку їхню там вважають зразковою. Та Олександра Іванівна думає по-іншому: хокей на асфальті — це пустощі, це навіть дрібне хуліганство. А от її Віталик — тиха дитина. Прийшов зі школи, пообідав і до пізньої години дивиться телепередачі, читає журнал «За рулем». У школі він середній учень. Друзі прозвали його «заспаним». Бо на уроках Віталик позіхає, а на вулиці йде, наче тільки-но проснувся... Але мама задоволена, бо хлопчик «тихий» і не бешкетує...

Урок фізкультури для більшості учнів завжди цікавий, для Віталика ж — це справжня кара: примушують бігати, стрибати...

Але чи досить двох уроків фізкультури на тиждень? Спеціалісти твердять: потрібно 5—6 годин фізичних вправ. Це — ранкова фіззарядка, фізкультура після кожної години розумової праці, триразові відвідини спортивної секції. І тоді не буде гіподинамії — недостатності рухів. А урок фіз-

(Закінчення на 2-й стор.).

РІК 1925-й

На початок 1925 року радянський народ під керівництвом Комуністичної партії добився серйозних перемог. Трудящі завершували відбудову зруйнованого війною народного господарства. XIV з'їзд ВКП(б) визначив основне завдання: здійснення соціалістичної індустріалізації країни.

Партійні, профспілкові, комсомольські організації, всі трудящі Єлисаветградського повіту розгорнули боротьбу за додержання найсуворішого режиму економії, за скорочення адміністративно - управлінських витрат і підвищення продуктивності праці. Завдяки цьому стало можливим створювати нагромадження в народному господарстві, зокрема у промисловості.

Першу позику індустріалізації передплатили 82 проценти робітників заводу «Червона зірка» — на суму 79,5 тисячі карбованців, а трудящі всього міста Єлисаветграда — на 92,6 тисячі карбованців.

У травні відбулися збори Єлисаветградської міської партійної організації, які ухвалили почати будівництво нових заводів, оснастити їх новим устаткуванням.

Почалося переобладнання заводів «Червона зірка» і «Червоний Профінтерн», було реконструйовано Саблино-Знам'янський цукрозавод.

Підвищувалась продуктивність праці. Якщо 1913 року робітник заводу Ельворті виробляв продукції на 15 карбованців 35 копійок, то 1925 року червонозорівець давав її на 20 карбованців 17 копійок.

Завод «Червоний Профінтерн». У 1923—1924 роках підприємство виготовило продукції на 459 595 карбованців, а за першу половину 1925-го — на 389 218 карбованців.

1925 року на заводі «Червона зірка» було виготовлено 112 тисяч машин, утроє більше, ніж будь-якого довоєнного року.

Кращому комсомольсько молодіжному колективу МТФ області 3000

РАДІСТЬ НА ВСІХ ОДНА

ЗА ОСТАННІХ три роки майстри машинного доїння Несватківського відділка радгоспу Другого імені Петровського цукрокомбінату Олександрівського району не раз збиралися на короткочасні збори. І найчастіше — щоб поздоровити із трудовими здобутками Ольгу Козаченко — неодноразового переможця у соціалістичному змаганні серед молодих тваринників Кіровоградщини. Цього разу старші товариші вітали не лише Ольгу Козаченко, а й її ровесників, комсомолок Євдокію Рогацьку, Марію Даниленко, Марію Чебан, Стефу та Ярославу Андрущакевич. **У переддень святкування 59-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції цьому комсомольсько-молодіжному колективу було вручено приз газети «Молодий комунар» «Кращому комсомольсько-молодіжному колективові МТФ області та вимпел райкому комсомолу «Переможцям у соціалістичному змаганні».**

Та знову найбільше поздоровлень приймала Ольга Козаченко. Дівчата дякували своїй наставниці за те, що турбувалася не лише про особистий успіх, а щоб досвід її роботи став надбанням усіх, що ділилася з ними «секретами» роботи.

Трохи більше року минуло відтоді, як у відділку створили комсомольсько-молодіжний колектив, який очолила Ярослава Андрущакевич. Результати роботи молодих майстрів машинного доїння переконують у серйозності їх намірів: відзначити перший рік десятої п'ятирічки 3600-кілограмовими надоями на кожну корову.

Ю. СТОРЧАК.

На фото: приз «Кращому комсомольсько-молодіжному колективові МТФ області» вручено. (Зліва направо) — С. АНДРУЩАКЕВИЧ, М. ДАНИЛЕНКО, О. КОЗАЧЕНКО, Є. РОГАЦЬКА, Я. АНДРУЩАКЕВИЧ, М. ЧЕБАН.

Фото автора.

ПЛЕНУМ ОЛЕКСАНДРІВСЬКОГО РАЙКОМУ КОМСОМОЛУ

Відбувся пленум Олександріаського районного комітету комсомолу, який розглянув питання «Про підсумки обміну комсомольських документів і завдання по дальшому вдосконаленню організаторської та політичної роботи, підвищенню ролі і бойовитості первинних комсомольських організацій».

З доповіддю виступила перший секретар райкому ЛКСМУ Н. Коровіна.

В обговоренні доповіді взяли участь секретар комсомольської організації Другого імені Петровського цукрокомбінату А. Тищенко, бібліотекар Великоверещацької сільської бібліотеки Л. Гайдабура, учень Бірківської школи В. Зорін, слюсар, секретар комсомольської організації Цибулівського відділення «Сільгосптехніки» В. Федоренко, пропагандист гуртка комсомольської політосвіти колгоспу імені Кірова І. І. Шпарко, вчитель, секретар учительської комсомольської організації Олександрівської середньої школи № 1 О. Савченко, економіст, секретар комсомольської організації АТП-10042 І. Курзіна, лікар, секретар комсомольської організації Єлизаветградківської дільничної лікарні В. Божко та інші.

В обговоренному питанні пленум ухвалив постанову.

У роботі пленуму взяв участь секретар Олександрівського райкому Компартії України М. І. Литвин.

«НУ ЩО ТУТ ПРИДУМАЄШ?»

Після виступу „МК“

Під таким заголовком у номері «Молодого комунара» за 30 вересня було вміщено рейдовий матеріал про недоліки в роботі комітетів комсомолу, штабів «Комсомольського прожектора» заводу тракторних гідроагрегатів, взуттєвої фабрики і виробництва № 1 об'єднання «Кіровоградзалізобетон» по залученню молодих виробничників до участі в республіканському огляді використання резервів економії матеріальних та енергетичних ресурсів.

Як повідомив начальник штабу «КП» заводу тракторних гідроагрегатів Г. Резников, виступ газети обговорили на засіданні комітету комсомолу. Критику визнали правильною. Намітили заходи по усуненню виявлених недоліків. Так, щоквартал проводитимуть семінари начальників штабів «Комсомольського прожектора». Складають плани роботи «прожектористів» по висвітленню ходу змагання за економію та бережливість.

У номерах стіннівок «Комсомольського прожектора» і передачах заводського радіо заплановано регулярно подавати матеріали про хід огляду використання резервів матеріальних та енергетичних ресурсів. Досвід кращих цехових штабів «КП» узагальнюватимуть і поширюватимуть через стінну пресу і радіо.

Редакція чекає відповідей комсомольських організацій виробництва № 1 об'єднання «Кіровоградзалізобетон» і взуттєвої фабрики.

СТУДЕНТСЬКИЙ МЕРИДІАН

Шістнадцять талантів

— Прізвище?
— Кіровоградський!
— Ім'я?
— Інститут!
— По батькові?
— Сільськогосподарського машинобудування!
— Рік народження?
— 1964!
— Національність?
— Багатонаціональний!
— Член ВЛКСМ?
— 2511 комсомольців!..
— Наш інститут:
— Найкрасивіший!
— Найрозумніший!
— Найвеселіший!

Такими анкетними даними характеризує під час виступу студентська агітбригада «Піфагор» свій вуз.

Вдумайтесь в останні слова. Звичайно, вони сказані не без доброзичливого гумору. Але в них звучить гордість за майбутню професію, свій інститут, своїх товаришів.

Пропагувати інститут, розповідати про нього весело, дотепно, зацікавити глядачів, примусити їх думати, показати незвичайне у звичайному — ось що характерне для будь-якого виступу творчого колективу.

Він порівняно молодий. Офіційно роком народження вважається 1974. Та це лише офіційно. Бо давно відомо, що студенти КІСМу народ загалом веселий, винахідливий і талановитий. Згадаймо студентський театр естрадних мініатюр. Яку популярність здобув він в інституті і за його межами! До речі, «Піфагор» можна по праву вважати молодшим братом СТЕМу. У них багато спільного. Така ж запопятість акторів, таке ж горіння на сцені, закоханість у справу, така ж ідейно-політична спрямованість виступів, таке ж почуття патріотизму, народжене гордістю за високе звання — студент.

Теми, що їх порушують члени агітбригади, завжди актуальні, злободенні. Чи то готується виступ до дня народження комсомолу, чи то колектив працює над програмою до Жовтневих свят, чи то планується звичайна рядова зустріч з робітниками, колгоспниками. Доречно згадати: цього року «Піфагор» уже 38 разів виступав перед виробничими колективами області. Студенти разом зі своїм незмінним керівником Лідією Йосипівною Кравцовою віддають кожній репетиції всі сили. Чи не тому у Юрія Брижка, Володимира Озерного, Бориса Ахмечета, Юрія Володарського, Тетяни Левіної, Тетяни Низовцевої, коротше кажучи — у всіх шістнадцяти самодіяльних артистів, ніколи не буває зривів на сцені?

На що звертає увагу своїх глядачів «Піфагор»? Окрім важливих політичних питань, які знаходять своє втілення у святкових програмах, наші культармійці не забувають, що вони перш за все — студенти і їхнє основне завдання — вчитися. А тут свої проблеми. Скажімо, проблема трійки. І дуже до речі лунає зі сцени:

— И в погоне за процентом
В ведомость плохим студентам,
Кто «ни в зуб», ни «бе», ни «ме», —
Тем три «пишут», два — «в уме»....

Проти показухи, гонитви за «процентом успішності» виступають піфагорівці. У них своя, тверда точка зору:

— Середнячки нам не нужны!
Нам отличники важны!

Звичайно, не могли обійти культармійці й вічної, студентської теми для гумористів — теми сесій, екзаменів. Та вирішують вони її по-своєму, оригінально.

Безумовно, викличе у багатьох сміх, а когось й примусить задуматись проблема їдалень, де в «широкому асортименті: щі, борщ, тістечка і... лотерейні білети».

Ю. ХМІЛЬ.
м. Кіровоград.

ГІПОДИНАМІЯ І «ПУСТОЩІ» ХОКЕЇСТІВ

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

культури тільки на 11 процентів компенсує потрібний обсяг добових рухів.

Учитель фізкультури середньої школи № 13 м. Кіровограда Борис Кирилович Жураховський погоджується з науковцями. І у нього «свій почерк» для розв'язання проблеми. Та найперший важіль — урок фізвиховання.

— Тільки він повинен бути в найвищій мірі ефективним і захоплюючим. Учні мають вийти на майданчик у спортивній формі і всі сорок п'ять хвилин уникати пасивності. Постійна напруга — комплекс вправ з ігровими елементами. З натренованими менше турбот — вони самі виявляють активність. А от менш підготовлені — їх у нас одиниці — навіть соромляться своєї кволості. З такими треба працювати індивідуально, за спеціальною системою. І тільки той фахівець матиме успіх, який уникатиме «стандартних уроків». Не завадить і експеримент.

І вчитель бачить перспективу. Під час звичайної дитячої гри уловлює, де непомітно й незразливо для свідомості школяра можна зробити «перелом».

Та не тільки урок. Нема такого дня, щоб на спортивних майданчиках, у спортзалі школи не точилися поєдинки юних гандболістів чи волейболістів, тенісистів чи легкоатлетів. І в першу чергу — старти ГПО. Виявлено кращих із багатоборства в кожному класі. Далі — загальношкільні змагання. І так у кілька етапів. Спортивне свято наприкінці навчального року і в перші дні вересня. А ще «Старти надій», «Веселі старти», день стрибуна, легкоатлетичний крос, туристський похід. Не менше дбання — про ефективність роботи спортивних секцій.

І ось результат — є ще 200 значківців ГПО, 220 розрядників.

А що скажуть у своє виправдання, наприклад, учителі фізкультури Світловодського району, коли тільки половина їхніх вихованців з восьмих класів спроможна виконати норматив з підтягування на перекладині?

Відповідь навіть трохи дивує:

— Немає умов.

Таке ж пояснення було в Маловисківській середній школі № 3. Та хіба треба багато коштів і зусиль, щоб обладнати звичайну легкоатлетичну доріжку чи яму для стрибунів? Запитайте у того ж Бориса Кириловича Жураховського, як це зробити.

— Вийшли всі: і вчителі, і старшокласники, і батьки, і шефи.

Тепер спортивний комплекс школи № 13 один з показових у Кіровограді. Тут можна проводити навіть міські змагання.

Отже, перепусім — ентузіазм і висока відповідальність.

Звідси успіх і педагогічного колективу Бобринецької восьмирічної школи № 3. Коли у вересні тут улаштували спортивне свято, осторонь не залишився жоден учень. На майданчик спортивного комплексу, який, до речі, школі допомогли збудувати місцеві колгоспники, майоріли знамена, лунали мелодії урочистих маршів. Бачив сільський механізатор, як шанобливо нагороджували «золотою» медаллю і вимпелом його десятирічного сина, й усміхався:

— Це справді здорово. Це — наче Олімпійські ігри.

Запитайте у тренера Світловодської ДЮСШ І. І. Мірошниченка, чому його вихованець Володя Дудник став чемпіоном міста з багатоборства ГПО і другорозрядником з легкої атлетики. Він неодмінно скаже:

— Йому допомогли фізичне самовдосконалення та уроки фізкультури, які він любить не менше, аніж уроки літератури чи математики...

То як же позбутись гіподинамії?

Вчителька фізкультури середньої школи № 5 м. Кіровограда Л. М. Коляда, показуючи шкільний музей спортивної слави, багатозначно зауважила:

— Нам важче було зібрати ці експонати, аніж згуртувати ту чи іншу секцію. Але у нас була мета — залучати до постійних занять фізкультурою якнайбільшу кількість школярів. Тому на пропаганду спорту ми звернули особливу увагу. Другий крок — створення спортивно-трудового табору «Старт». Отже — розширилися спортивні секції, які діють активно протягом навчального року, а під час канікул ми в колгоспі працю в полі поєднували зі спортом.

Директор ДЮСШ обласного спорткомітету О. П. Березан:

— І все ж потрібно починати з уроків фізкультури. Але їх має вести не випадкова людина, а висококваліфікований фахівець. Тим-то в першу чергу ми маємо розв'язувати проблему кадрів.

І, нарешті, остання відповідь. Герой Соціалістичної Праці, лауреат Ленінської і Державної премій, генеральний авіаконструктор О. К. Антонов, зустрічаючись у Москві з юнкорами телестудії «Орля», сказав школярам:

— Якщо ви не будете сильними й здоровими — важко дійти до мети.

Наприкінці передачі — телекадр: сімдесятирічний творець авіалайнерів вийшов на тенісний корт і почав поєдинок з десятирічним хлопчиком. Обидва — бадьорі, завзяті. І московські школярі ще раз переконувалися: так, фізкультура — велика справа. Бо інакше така зайнята державними справами людина не витрачала б дорогоцінного часу на те, щоб надіти форму тенісиста і цілу годину бігати з ракеткою в руках.

...А мати Віталика назвала «бліц-гурнір» хокеїстів пустощами... І потім їй сказали, що у її сина гіподинамія...

М. ШЕВЧУК.

Від редакції: А які твої міркування, шановний читачу, з цього приводу? Ми чекаємо листів від учителів фізкультури, від батьків, науковців, фізкультурних активістів. Друкуючи цю статтю, сподіваємось повести розмову про ефективність уроків фізкультури в школі, про позаурочні заняття фізкультурою і спортом.

Отже — як позбутися гіподинамії, щоб наші діти росли міцними, здоровими, сильними й мужніми?

Обряди наші радянські

«НЕ ВПАДИ, ПОРОШИНО!»

Вони запам'ятають той суботній день нинішньої золотої осені назавжди. Сонячний. Радісний. Неповторний. День їхнього весілля. Поруч найближчі люди: рідні, друзі, знайомі. Звуки оркестру змінюються грайливими наспівами дружок.

Весільна процесія зупиняється перед сільським Будинком культури. Простора площа. Крислаті каштани, що обрамляють її, немов навмисне прибралися з такої нагоди у святкове убрання, помережане золотаво-багряними візерунками. Член сільської обрядової комісії, секретар територіальної партійної організації Є. Л. Дзигалюк запрошує молодих — робітника Побузького будівельного управління Миколу Потапчука і робітницю Помічнянської міжколгоспної будівельної організації Євгенію Новосад і їхніх рідних та близьких до шлюбної зали.

Старші дружко і дружка перерізають червону стрічку, чим символічно відкривають вхід на весільну стежину, і перев'язують розділеними краями молоду і молодого.

Линуть патетичні звуки урочистого маршу. Хлопці і дівчата пара за парою підіймають на висоту витягнутих рук у червоному вишиванні рушники, і молоді по утвореному коридору рушають у глибину зали, де на підвищенні розстелено весільний рушник.

Тихо звучать слова пісні:

Не впади, порошино,
на весільну стежину,
де зійшлися дві долі
в житті.
В ці хвилини святкові
на яснім рушничкові
вам сднатись навік, молоді!

Обрядовий староста, депутат Піщанобрідської сільської Ради Раїса Михайлівна Сатуновська, вручаючи одруженим свідоцтво, каже:

— У добрий час ви подали одне одному руки. Під мирним небом Батьківщини наш народ, керований партією Леніна, впевнено йде до комунізму. З цієї хвилини для вас усе спільне — праця, турботи, щастя...

Потім, після традиційних келихів шампанського і «гірко!», теплих привітань, Микола і Женя Потапчуки йдуть до пам'ятника загиблим воїнам-землякам, кладуть до його підніжжя квіти і в хвилині мовчання схиляють голови перед пам'яттю тих, хто ціною життя відстояв їхнє щасливе сьогодення.

...Росте, шириться над селом мелодія вальсу. Задушевна. Безкрая. Кличе, запрошує односельців до Будинку культури, де в центрі весільного кола плинуть у своєму першому подружньому танці двоє.

Несіть же вдвох
і мрії, і надії,
Палку любов і відданість
свою.
Нехай Вітчизна-мати
порадів,
Благословляючи іще одну
сім'ю!

В. ОСЕТРОВ.

с. Піщаний Брід Добровеличківського району.

«МИР—ВЕЛІННЯ ЧАСУ»

Під такою назвою у приміщенні Центрального лекторію пройшла читацька конференція, організована працівниками Кіровської юнацької бібліотеки імені Т. Г. Шевченка та Центрального лекторію.

Лектор обласної організації товариства «Знання» П. І. Буксеєв докладно спинився на питанні «Наше прагнення до миру — непохитне». Він розповів про те, як наша країна під керівництвом Комуністичної партії бореться за припинення гонки озброєнь, яка роль у цій боротьбі відводиться сучасній молоді. Учениця бухгалтерської школи Лариса Квітко у виступі «Юність викриває імперіалізм» ознайомила присутніх з тим, як молодь усієї планети виступає в єдиному строю проти агресивної політики правлячих кіл імперіалістичних держав, проти мілітаризму та расизму.

Гості з Куби та Болгарії, що були учасниками конференції, фотографувалися з молоддю обласного центру — учнями технічних училищ та бухгалтерської школи, обмінювались автографами, вели теплу, дружню розмову.

Наприкінці було показано документальну хроніку «Великий день Європи».

В. ДИГАЛО,
зав. бібліотекою імені Т. Г. Шевченка.

м. Кіровоград.

На фото: квіти болгаринові Добромиру Русеву ДЕРМЕНДЖІЄВУ вручає Лариса КВІТКО.

Фото В. ГЕРАСИМЕНКА.

І. Людина за гратами

Йшло слідство у справі безмотивного вбивства, котре сталось 9 липня цього року. Старший слідчий Кіровоградської міської прокуратури Микола Чернега запропонував одному з авторів цього нарису безпосередньо познайомитися з убивцею. Разом з ним та молодим адвокатом Юрієм Галушком ми поїхали до слідчого ізолятора.

...До кімнати для допитів зайшов високий хлопець. Темно-русе волосся, вузьке обличчя, обсипане юнацькими вуграми, вкрите тонким пухом. Він іще жодного разу не голився. Йому шістнадцять років.

Якось дико виглядає ця надто молода людина в домашньому спортивному костюмі, з нерозуміючим, довірливим поглядом туг, у кімнаті, де загратовані вікна, а стіл та ослони пригвинчені до підлоги.

9 ЛИПНЯ. Теплого літнього вечора на Новомиколаївку з кінотеатру поверталась двоє. Їм було хорошо. Фільм настроїв на мрійливу хвилю. Олександрові і Тетяні говорити не хотілося. Йти б і йти отак поруч безконечно. Подумки обоє були вже в тому житті, котре почнеться через кілька днів — адже незабаром весілля.

Того ж самого вечора іншим людям зовсім не хотілося мріяти. Семеро хлопців просто нудилися, не знаючи, куди себе подіти.

Вони зустрілися на Новонекрасовці у Скрипниченка. Двоє вже були напідпитку, інші захотіли «підняти тонус». Скинулися по карбованцю. Неповнолітній (як і майже всі інші) господар швиденько збігав до сусідки — бабки Панкової.

— Коньяк, — підняв він дві пляшки. — Три гички!

Випили. Ще налили. І ще...

Він сидить на цьому казенному ослоні, за непорушним столом і знайомиться з матеріалами попереднього слідства. Читає протоколи допитів, очних ставок, акти експертиз. Коли опускає очі до паперів, на обличчі появляється спокійна, аж дивна в такій ситуації зацікавленість:

Він так зосереджений, що не помічає навіть мухи, котра повзає у нього по пальцях. Окрім зосередженості, ніяких емоцій. Здається, що юнак не розуміє, що йдеться про нього, Сергія Петрова, про його майбутнє життя. І про життя ще однієї людини, котре він обірвав цими руками, по яких повзає муха.

9 ЛИПНЯ. «Тонус» не підвищився. Похмуро побрели вулицею. І ось на розі Севастопольської та Миру вони побачили хлопця. Підійшли.

— Слухай, Петрику, — звернувся Перваков до Петрова, — здається мені, що цей кент узимку зняв з мене шапку.

Молодий робітник спеціалізованого управління №528 Сергій Сериков бачив цих людей уперше, але сказати щось не зміг, бо тієї ж миті Петров сильно вдарив його в обличчя. Не встиг Сергій передихнути, як накинулися з кулаками Перваков і Матвієнко, а коли випала можливість, ногою вдарив його Павлов.

— Стійте, дурні! — підскочив до них Криворог, котрий стояв осторонь. Він єдиний з цієї компанії був повнолітнім, тому трохи обачливішим.

Вони знову посунули вулицею, розлючено озираючись навкруг. Тут до них приєднався Карасьов, але настрою це не поліпшило. П'яна компанія шукала «розваги»...

Гортаючи справу, Петров бачить фотографії скривавленого трупа. Відводить очі.

— Що, неприємно? — питає слідчий.

— Неприємно, — відповідає Петров. І знову на його обличчі появляється напівдитяча довірливість. Здається, що зараз він готовий погоджуватися з чим завгодно, аби продовжити розмову, аби не лишатись на самоті з думками, що плутаються і ні до чого не ведуть. І якби М. М. Чернега спитав далі: «А вбивати було приємно?», він, мабуть, сказав би, що неприємно. Або ще щось. Але навряд чи зміг би відповісти на запитання: «Чому?».

9 ЛИПНЯ. Олександр і Таня йшли тихою Варшавською. Він у сутінках помітив велику групу хлопців, що наближалися. Хотів сказати дівчині, аби не затримувалась, коли що, але стримався. І тільки спокійно, поволі оглядівся.

Темні постаті, похитуючись, переходили місток через траншею. Ось мимо пройшли двоє. Потім ще четверо. Може, й ті двоє пройдуть спокійно?

Ні, зупинилися.

— Дай запалити! — сказав високий молодик.

— Я не палю. — відповів Олександр.

І тієї ж миті від сильного удару в обличчя в очах спалахнули вогні. Ще і ще удари. Троє з ненавистю били незнайомого чоловіка. Йшла «розвага». «Ганяли кота»...

Ось знову читає він справу і знову — зосереджена бездумність. Та коли доходить до протоколу очної ставки з подругою Олександра Тетяною, раптом заявляє:

— Я її не бив. Відштовхнув.

— А від чого ж у неї під оком появився такий синець? — показує на протокол М. М. Чернега.

— Не знаю. Як вона може так казати, якщо на очній ставці сказала, що не знає мене? Ні, це вже не той базар!

Так, Петров не відрекомендувався їй 9 липня. Він, охоплений шаленою люттю, лише бив і бив. Вона справді не знала його. Але впізнала. Бо запам'ятала на все життя двоногого звіра, засліпленого горілкою.

9 ЛИПНЯ.

— Сашо, тікай! — з жахом закричала дівчина.

І Олександр, майже втрачаючи свідомість від нестерпного болю в легенях та під печінкою, побіг.

Йому не вдалося б подолати траншеї: на містку стояли супутники хуліганів. Вони не поспішали на поміч дружкам, та й не пропустили б жертви. І Олександр стрибнув униз. Почав вилазити. Але тут підбігли двоє з тих, що били. Перший з розгону вдарив свою жертву ногою в обличчя. Замахнувся ногою і другий, але...

«Таню! Навіщо?! Тікай!» — майнула думка. Олександр іще встиг помітити, як Таня щосили штовхнула нападника. І як, не втримавши рівноваги, той упав, виставивши руки назад.

Падаючи Петров руками наткнувся на щось залізне й кругле. Встав стискаючи в лівій півтораметрову трубу. На свідомість знову наплила хвиля червоної, сліпої люті. Вперше вона появилась, коли бив того малого за шапку. «Як? Мене... вдарила?... Шалава...» Побачив, як від його удару в обличчя дівчина покотилась по землі, але червоне гаряче марево не проходило. Тоді він тричі підняв і опустив залізну трубу на голову хлопця, що намагався підвестися.

Лють відразу минула. Кинув залізяку, побіг до гурту дружків.

Заперечуючи цей пункт протоколу, Петров не шукає правди. Він знає, що йому, неповнолітньому, більше десяти років ув'язнення не дадуть. Менше теж навряд чи присудять. Усе це пояснив, виконуючи свій обов'язок, адвокат. Просто хочеться відтягнути час, якомога довше не повертатись до камери. Там — знову нудна порожнеча думок. А час від часу — неясні сумніви, котрі він гонить від себе. І так уже два місяці...

Пригадуєте вбивць, про яких ми писали раніше? Ні, це не холоднокровний Руденко. І не навіжений, але по-своєму логічний Казавчинський. Цей, Петров, інший: випадковий, чи що. Та всіх їх єднає одна риса: внутрішня порожнеча, мерзлий грунт душі.

Невже зараз, у цій похмурій обстановці, він справді до кінця не усвідомлює скоєного?

Очевидно, це питання хвилює всіх, окрім убивці, бо й адвокат Юрій Галушко не витримує:

— Був час подумати?

— Так, аж набридло.., — ніяково посміхається Петров.

— Додому хочеться? — питає М. М. Чернега.

— Додому...

— А як ти почував себе вдома?

— Нормально.

— Батьки добре жили?

— Нормально...

— Тобто мирно?

— Так, коли батько приходив тверезим.

— А коли ні?

— То ображав матір

— А як ти на це дивився?

— Я захищав матір..

Дім, сім'я... Може, тут треба шукати причин цієї моральної спустошеності та бездумності, котра, активізована самогоном, призвела до злочину?

Вони ніяк не помиряться, батьки. «Глава сім'ї» постійно п'яний. Зрозуміло, ця атмосфера викликала внутрішній опір у Петрова-меншого. Він, бачачи несправедливість, намагався якось утвердитись у нескінченному ланцюгу колотнеч, бійок, каяття і... нових сварок. Старався захистити матір, стати сильнішим від батька. І в цьому прагненні проходив мимо того, чого тим часом набували однолітки. Ті читали книжки, а йому не хотілося, з фільмів вибирав прославляння сили, спритності. Честь, гідність, уявлення про милосердя, світ цікавого і, головне, доброта — нічого цього не пізнав Петров у своєму, загалом доброму, прагненні стати на захист матері.

Натомість у душу, травмовану брудом, прийшла байдужість. Шлях розвитку, типовий для дітей з «неблагополучних» сімей. А тут іще й старший брат. Може, його історія повинна була застерегти. Може, примусила б задуматись Петрова-меншого над тим, що фізична сила сама собою ще не є головним аргументом у будь-якій суперечці, особливо в тій, де йдеться про честь. Може, й примусила б. Якби він мав уявлення про честь.

Це про Петрова десяти-дванадцятирічного. Шістнадцятирічний же в слідчому ізоляторі знайомиться з двома томами власної кримінальної справи.

— А за що сидить брат?

— По двісті шостій, — знехотя відповідає Петров.

Двісті шоста стаття Кримінального кодексу УРСР — це про хуліганство. Виявляється, Петров-менший їздив з матір'ю до брата, котрий відбуває покарання на будовах народного господарства. Так ось звідки блатні слівця!

Отже, «виховання» вдома, безумовно, позначилось на розвитку бездумності цього шістнадцятирічного вбивці. Позначилось, та все ж не було головною причиною. Бо не тільки в хаті чи квартирі виховується людина.

Петрова легко уявити на вулиці. Уявлення малює жаргон: «не той базар», «брат строк тягне по хімії»... Він мав дружків виключно поза школою. Матвієнко, Перваков, Карасьов... Це теж бешкетуючі молоді люди. Матвієнко і Перваков, наприклад, 29 квітня цього року на подвір'ї двадцять дев'ятої школи побили неповнолітніх Михайлова та Гусака, та так, що першому зламали щелепу. І за це теж судитимуть їх разом з Петровим. Але й «вулиця» навряд чи була головним у вихованні Петрова, бо всі ці «Танцяни», «Грузини», «Карасі» — такі ж неповнолітні бездуми, як і сам «Петрик». Деякі з його компанії зберігали ще й певну розсудливість. Це доводить поведінка Криворога в обох подіях 9 липня, імпульсивна реакція Федорова на вбивство...

9 ЛИПНЯ.

— Ідіот, скотина, що ти наробив?! — вигукнув Федоров і дав ляпаса «герою». Той не захищався.

(Див. 4-у стор.).

Михайло БІДЕНКО, Юрій ДМИТРЕНКО.

МЕРЗЛА ЗЕМЛЯ

СУДОВИЙ НАРИС

МЕРЗЛА ЗЕМЛЯ

(Продовження. Поч. на 3-й стор.).

Бажання чекати міліцію у них не було. Не хотілося навіть дивитися один на одного. Почали розходитись. І лише Криворог та Федоров, котрий не пив з вечора самогонки, повернулись до чоловіка, що лежав на землі. Федоров послухав, чи б'ється серце, і вдвох вони побігли до гуртожитку викликати «Швидку допомогу».

По дорозі зустріли ту дівчину, котра була з хлопцем. «Я вже викликала», — крізь сльози кинула вона, поспішаючи до друга.

Федоров і Криворог пішли додому.

Звинувачувати одну тільки «вулицю» якраз тут навряд чи можна. На користь цього говорить і те, що в колі знайомих Петрова не було активного злочинного начала — «блатного» вожака.

Саме недавні злочинці, що повернулися з місць відбуття покарання і ще не переглянули своїх поглядів, часто гуртують навколо себе неповнолітніх, виховують і націлюють їх на злочин. А без керівника-натхненника ця група йшла до вбивства несвідомо і в іншій ситуації, можливо, й не скоїла б його.

У нас немає соціальних причин, які породжують жорстокість. У країні створено всі умови, щоб молоді люди росли не тільки письменними, а й вдумливими, добрими, чесними. Такими їх виховують сім'я, школа, комсомол.

У радянському суспільстві об'єктивних причин для злочинів немає. Суб'єктивні ж іще є.

На жаль, у нас іще немало родин, де батько п'є. Та не в кожній виростають убивці.

Придивіться — і ви місцями побачите бездумні гурти юнаків, котрі не знають, куди себе подіти. Але ж це не обов'язково злочинці. Справжні вихователі, наставники знають, що, зацікавивши таку «компанію», можна гори зсувати.

То де ж корінь зла? Чому, проживши шістнадцять років, людина не навчилася не те що мислити, а й елементарно аналізувати свої напівсвідомі вчинки і передбачати їхні наслідки? Чому вона виросла бездумним метеликом з пудовими кулаками?

Саме це питання ми й намагаємося з'ясувати в ізоляторі, в розмові без протоколу.

Такий «допит» Петрову не подобається. Він незрозумілий, будить тривогу. А це — зайве. У свідомості — захисний бар'єр бездум'я. І Петров, завжди зупиняючи спогади про вбивство лише на самій події, інстинктивно відчуває, що там, далі в думках, — жахливо.

Але ж повинне бути щось таке, що Петров згадував би з якимись людськими, повнокровними емоціями! Треба ж розтопити оцю мерзлу землю душі, пробити броню, щоб хоч зараз він замислився! Ще одне запитання:

— А як тобі було вчитися?

— Нормально... — Тут він пожвавлюється, піднімає догори великий палець. — У нас був отакий клас!

— Почалися заняття в школі. Твої однокласники, безперечно, вже знають, що ти натворив. Уяви собі, якби завтра ти з'явився у своїй школі. Як вони тебе зустріли б?

Петров розмірковує. В очах справді якась думка. Вирішуємо допомогти:

— Осудили б тебе чи, навпаки, зрозуміли б?

— Мабуть, зрозуміли б... Може, не всі, але зрозуміли б.. У нас був отакий клас. — Він знову підняв догори палець.

У цих тихих словах крізь непевність звучала надія...

«Допит» закінчився. Ми вийшли з кабінету, полишивши там Петрова. Його забере конвой, що чекає в кінці коридора. Та хлопець, зовсім несхожий на вбивцю, доганяє нас і, за звичкою заклавши руки за спину, поволі простує поруч, назустріч конвойним. Йому так не хочеться лишатись на самоті...

Як він не жене від себе думки, а хвилинами напливає спогад про ту тваринну лють, про червоне марево в очах і тіло чоловіка на відвалі траншеї, прізвище якого узнав тільки від слідчого. І тоді від досі незнаного страху паморочиться в голові.

9 ЛИПНЯ ВВЕЧЕРІ. Цього дня робітник заводу «Червона зірка» Матвієнко, робітник автобази школи вищої льотної підготовки Карасьов, Первакова, що ніде не працював та учень середньої школи №27 м. Кіровограда Петров ні за що по-звірячому люто били молодого робітника СМУ-20 Олександра Трусова. Неповнолітній Петров і вбив Трусова.

А серед тих, хто стояв поруч, забавляючись кривавим видовищем і підтримуючи вбивць, був і комсорг десятого «А» класу цієї ж школи Сергій Павлов. Незадовго до трагедії разом з іншими він безпосередньо лупцював не відомого йому Сергія Сєрикова.

(Закінчення в наступному номері).

Ви замовляли пісню

ПРОЩАЙ

Слова Л. ДЕРБЕНЬОВА.

Музика В. ДОБРІНІНА

Прощай!
От всех вокзалов
поезда
Уходят в дальние
края.
Прощай!
Мы расстаемся
навсегда
Под белым небом
января.

Припев:

Прощай, и ничего
не обещай,
Ничего не говори,
А чтоб понять
мою печаль,
В пустое небо
посмотри.
Ты помнишь, плыли
в вышине
И вдруг погасли
две звезды!..

Но лишь теперь
понятно мне,
Что это были я и ты.
Прощай!
Среди снегов,
среди зимы
Никто нам лета
не вернет.
Прощай!
Вернуть назад
не сможем мы
В июньских звездах
небосвод.

Припев.

Прощай!
Уже вдали встает заря,
И день приходит
в города.
Прощай!
Под белым небом
января
Мы расстаемся навсегда.

Припев.

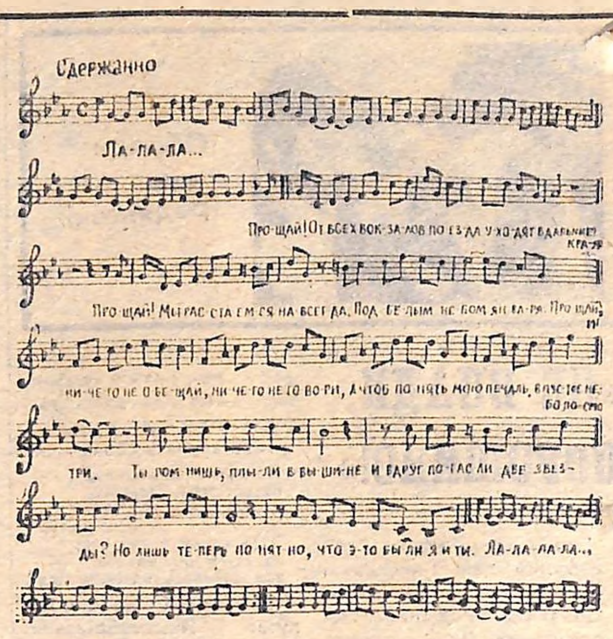

Телеекран тижня

З 15 по 21 листопада

ПОНЕДІЛОК

15 **ПЕРША ПРОГРАМА.** 9.00 — Новини. 9.10 — Ранкова гімнастика. к. т. 9.30 — «В гостях у казки». «Новий Гуллівер». Худ. фільм. 10.40 — «Очевидне — неймовірне». к. т. 11.40 — Худ. фільм «Колір золота». 16.30 — Естрадний концерт. 17.00 — «Партійне життя». 17.15 — Муз. антракт. 17.30 — «Соціальний портрет колективу Дніпропетровського ордена Леніна трубопрокатного заводу ім. В. І. Леніна». Передача перша. 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — «У кожному малюнку — сонце». к. т. 18.30 — «Щоденник соц. змагання». 19.25 — Г. Гаунтман. «Перед заходом сонця». Фільм-спектакль. к. т. 21.00 — «Час». 21.30 — Продовження фільму-спектаклю. к. т. 22.30 — Чемпіонат СРСР з баскетболу. ЦСКА — «Жальгіріс». (Каунас). Чоловіки. к. т. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Док. фільм «БАМ. Сибір. Наука». 11.00 — Новини. 14.00 — «Твій труд — твоя висота». Кінопрограма. 14.40 — «Сторінки історії». «В середньовічному місті». 15.10 — В. Маяковський. «Ким бути?». 15.35 — «Ми знайомимось з природою». 15.55 — «Винахідник». 16.25 — «Фільм-дітям». «Канатоходець». 17.30 — «Люблю свою землю». Телеварис. 18.00 — «Людина і природа». 18.30 — Фільм-концерт «П'ять вечорів на тиждень». 19.00 — «Вісті». 19.30 — «Екран молодих». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Худ. телефільм «Народжена революцією». 1 серія. 22.35 — Новини.

ВІВТОРОК

16 **ПЕРША ПРОГРАМА.** 9.00 — Новини. 9.10 — Ранкова гімнастика. к. т. 9.30 — Мультфільми. к. т. 10.00 — «Наша біографія». Рік 1918». к. т. 11.00 — «Клуб кіноподорожей». к. т. 14.00 — Док. фільми соціалістичних країн. к. т. 14.45 — «Композитор Л.-В. Бетховен». Передача 1. 15.15 — «Навколо світу». 15.40 — «Славна працею людина». 16.40 — «Наш сад». к. т. 17.10 — Муз. фільм «Співає Фіден Касимова». 17.30 — «Соціальний портрет колективу Дніпропетровського ордена Леніна трубопрокатного заводу ім. В. І. Леніна». Передача 2. 18.00 — Новини. 18.15 — «Продовження муз. вечорів для юнацтва». к. т. 19.00 — «Людина і закон». 19.30 — Концерт артистів балету. к. т. 19.55 — Худ. фільм «Тут наш дім». І серія. к. т. 21.00 — «Час». 21.30 — Фільм-концерт «Співає Лілія Гавриленко». к. т. 22.30 — Телевід. док. фільми про спорт. к. т. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Програма док. фільмів. 11.00 — Новини. 11.15 — Док. телефільм 11.40 — «Шкільний екран». Фізика для уч. 7 кл. 12.10 — «Театральна вітальня». 13.35 — Худ. телефільм «Народжена революцією». 1 серія. 16.05 — Перший Всесоюзний фестиваль худ. самодіяльності творчості трудящих. 16.50 — «Рубежі десятої п'ятирічки». 17.10 — «Муз. вечори для юнацтва». 18.00 — Реклама, оголошення. 18.30 — Камерний концерт. 19.00 — «Вісті» (З включенням Кіровограда). 19.30 — Концерт молодіжної пісні. 20.15 — «Телешкола механізатора». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Худ. телефільм «Народжена революцією». 2 серія. 22.50 — Чемпіонат УРСР з бадмінтону. 23.10 — Новини.

СЕРЕДА

17 **ПЕРША ПРОГРАМА.** 9.00 — Новини. 9.10 — Ранкова гімнастика. к. т. 9.30 — Г. Гаунтман. «Перед заходом сонця». Фільм-спектакль. к. т. 10.05 — Худ. фільм «Тут наш дім». І серія. к. т. 11.10 — «Людина і закон». 14.00 — Науково-популярні фільми. к. т. 14.25 — «Композитор Л.-В. Бетховен». Передача 2. 14.55 — «Основи радянського законодавства». 15.25 — «Наука сьогодні». к. т. 15.55 — «Фільм — дітям». «Такий великий хлопчик». 17.15 — «Сільськогосподарський тиждень». 17.30 — «Соціальний портрет колективу Дніпропетровського ордена Леніна трубопрокатного заводу ім. Леніна». Передача 3. 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — «Веселі нотки». к. т. 18.30 — «Наша біографія». Рік 1919». к. т. 19.45 — «Тираж «Спортлото». к. т. 19.55 — Худ. фільм «Тут наш дім». 2 серія. к. т. 21.00 — «Час». 21.30 — «Театр учителя і учня». 22.35 — Ф. Мельденсон. «Квартет Мі-мінор». к. т. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — «Екран молодих». 10.40 — «Закарпатські гончарі». 11.00 — Новини. 11.15 — «Спортивна програма». 11.40 — «Шкільний екран». Історія для уч. 10 кл. 12.10 — Худ. телефільм «Народжена революцією». 2 серія. 13.30 — Концерт. 16.30 — «На допомогу пропагандистам». 16.45 — Перший Всесоюзний фестиваль худ. самодіяльності творчості трудящих. 17.15 — «Відгукніться, сурмачі!». 18.00 — Реклама, оголошення. 18.10 — «Грає Москвітіна». 18.30 — «Спеціалізація і концентрація — магістральний напрям». 19.00 — «Вісті». 19.30 — «Актори і ролі». 20.30 — «Говорять депутати Верховної Ради УРСР». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Худ. телефільм «Народжена революцією». 3 серія. 22.50 — Першість УРСР з гандболу. Чоловіки. 23.30 — Новини.

ЧЕТВЕР

18 **ПЕРША ПРОГРАМА.** 9.00 — Новини. 9.10 — Ранкова гімнастика. к. т. 9.30 — Худ. фільм. «Тут наш дім». 1 і 2 серії. к. т. 11.40 — «Людина і закон». 17.15 — Фільм-концерт. «Романси Глінки». 17.30 — «Соціальний портрет колективу Дніпропетровського ордена Леніна трубопрокатного заводу ім. В. І. Леніна. Передача 4. 18.00 — Новини. 18.15 — «Вірші — дітям». к. т. 18.30 — «Ленінський університет мільйонів». 19.00 — Грає Е. Грач. к. т. 19.15 — «Слово депутатам Верховної Ради РРФСР». 19.30 — Телеспектакль «Ми — чоловіки». к. т. 21.00 — «Час». 21.30 — «Пумо, дівчата!». к. т. 22.30 — Концерт. к. т. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Для школярів. «Знай і вмій». 10.30 — Фільм-концерт «Ритми снігових гір». 11.00 — Новини. 11.15 — Худ. фільм «Народжена революцією». 3 серія. 14.00 — Док. телефільм. «Якість». 15.00 — «Літ. зустрічі». М. Тихонов. 15.40 — «Ми познайомимось з природою». 16.00 — «Слово — ученому». 16.15 — «Шахова школа». 16.45 — «Візерунки». 17.15 — «Старти надій». 18.00 — Реклама, оголошення. 18.30 — «Сонячне коло». 19.00 — «Вісті». 19.45 — «Лінові особи та виконавці». 20.35 — «Говорять депутати Верховної Ради УРСР». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Худ. телефільм «Народжена революцією». 4 серія. 23.00 — Новини.

П'ЯТНИЦЯ

19 **ПЕРША ПРОГРАМА.** 9.00 — Новини. 9.10 — Ранкова гімнастика. к. т. 9.30 — «Старти надій». к. т. 10.15 — «Ми — чоловіки». Телеспектакль. к. т. 11.45 — «Ленінський університет мільйонів». 12.15 — «Телешкола механізаторів». 12.45 — Художній телефільм «Народжена революцією». 4 серія. 14.10 — Д. Фурманов. «Чапаєв». 14.55 — «Грає оркестр народних інструментів». 15.25 — «Російська мова». к. т. 16.10 — «Фільм — дітям». «П'ятнадцятирічний капітан». 17.30 — «Соціальний портрет колективу Дніпропетровського трубопрокатного ордена Леніна заводу імені В. І. Леніна». Передача 5. 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — «Подвиг». 18.45 — «Сьогодні — День ракетних військ і артилерії». Виступ заступника міністра оборони СРСР, головнокомандуючого ракетними військами генерала армії Ф. М. Толубко. к. т. 19.00 — Концерт на замовлення воїнів. к. т. 19.30 — Худ. фільм «Подвиг розвідника». 21.00 — «Час». 21.30 — «Празькі ковзани». Міжнародні змагання з фігурного катання. к. т. 22.15 — Всесоюзний телевізійний конкурс молодих виконавців. к. т. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Док. фільм. 10.20 — Фільм-концерт «Балетна сюїта». 11.00 — Новини. 11.15 — Науково-популярний фільм «Технологія успіху». 11.40 — «Шкільний екран». Українська мова для учнів 6 класів. 12.05 — Кіножурнал. 16.50 — «П'ятирічка ефективності і якості». 17.20 — Музичний антракт. 17.30 — «Москва і москвичі». 18.00 — «На шкільних широтах». 18.30 — Музичний фільм «Молодий балет Новосибірська». 19.00 — «Вісті». 19.30 — «Палітра». 19.55 — «Вечірня музична пошта». 20.30 — «Говорять депутати Верховної Ради УРСР». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — «Сьогодні — День ракетних військ і артилерії». «Слава солдатська». 22.30 — «Старт». 23.15 — Новини.

СУБОТА

20 **ПЕРША ПРОГРАМА.** 9.00 — Новини. 9.10 — Ранкова гімнастика. к. т. 9.30 — «Умілі руки». к. т. 10.00 — «Для вас, батьки!». к. т. 10.30 — Музична програма «Ранкова пошта». к. т. 11.00 — «По музеях і виставочних залах». к. т. 11.30 — «Природа і людина». к. т. 12.00 — «Поезія». Є. Ісаєв. 12.30 — Концерт Державного Воронезького російського народного хору. к. т. 13.15 — «Рух без небезпеки». 13.45 — «Музичний абонемент». к. т. 14.20 — «В гостях у казки». Худ. фільм «Золотий ключик». 15.45 — «Здоров'я». к. т. 16.15 — «Бесіда на міжнародні теми політичного оглядача газети «Правда» Ю. А. Жукова». к. т. 17.00 — «У світі тварин». к. т. 18.00 — Новини. 18.15 — «Дівчинка і лев». Мультфільм. к. т. 18.30 — Чемпіонат СРСР з хокею. «Динамо» (Рига) — ЦСКА. к. т. В перерві — «Тираж «Спортлото». к. т. 21.00 — «Час». 21.30 — Концерт академічного оркестру російських народних інструментів Центрального телебачення і Всесоюзного радіо. к. т. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Музичний фільм «По сторінках улюблених опер». 11.00 — Новини. 11.15 — Композитор В. Косенко. (До 80-річчя з дня народження). 12.00 — «Для блага народу». 12.30 — «Орієнтир». 13.35 — «Суботній репортаж». 14.05 — Для дітей. «Олівець — малювець». 14.35 — «Народна творчість». 15.20 — «Екран молодих». «Так починається професія». 16.05 — Док. телефільм «Артерія життя». 16.35 — «Першому року п'ятирічки — ударний фініш». 17.00 — Першість УРСР з художньої гімнастики. 17.45 — Камерний концерт. 18.15 — «Школа передового досвіду». 19.00 — «Вісті». 19.30 — Док. телефільм «Наша біографія. Рік 1917». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Худ. телефільм «Народжена революцією». 5 серія. 23.00 — Новини.

НЕДІЛЯ

21 **ПЕРША ПРОГРАМА.** 9.00 — Новини. 9.10 — Ранкова гімнастика. к. т. 9.30 — «Будильник». к. т. 10.00 — «Служу Радянському Союзу!». к. т. 11.00 — «Зустріч юнкорів телестудії «Орля» з депутатом Верховної Ради РРФСР, машиністом депо Москва-Сортувальна М. І. Васильєвим. к. т. 11.40 — Тел. док. фільм «Москва». к. т. 12.00 — «Музичний кіоск». к. т. 12.30 — «Сільська година». 13.30 — Худ. фільм «У багатої панни». 15.05 — Концерт майстрів мистецтв. к. т. 15.50 — «Книжкова полиця». 16.35 — Мультфільм. к. т. 17.10 — «Міжнародна панорама». к. т. 17.40 — «Пісня-76». к. т. 18.00 — Новини. 18.20 — «Клуб кіноподорожей». к. т. 19.20 — Худ. фільм «За хмарами небо». 21.00 — «Час». 21.30 — «Година Великого симфонічного оркестру». к. т. 22.10 — Чемпіонат СРСР з баскетболу. «Спартак» (Ленінград) — ЦСКА. Чоловіки. к. т. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Фільм-концерт. «Коли зустрічаються друзі». 10.40 — Док. фільм «Голова захистив дисертацію». 10.55 — Програма передач. 11.00 — «Мальовнича Україна». (К-д). 11.20 — «Мультипанорама». 12.20 — В. Сосюра. «Дніпрельстан». До 50-річчя публікації твору». 13.05 — Концерт радянської пісні. 13.50 — А. Сафронов. «Влада». Вистава. 15.55 — Фільм-концерт. 16.25 — Худ. фільм «І на Тихім океані». 18.00 — «Правофлангові соціалістичного змагання». 18.30 — «Виступає тріо бандуристок Українського телебачення і радіо». 19.00 — «Вісті». 19.30 — «Танцюйте з нами». 20.20 — Естрадний концерт. 20.50 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Худ. телефільм «Народжена революцією». 6 серія. 23.00 — Телеконкурс художньої гімнастики. По закінченні — новини.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» — орган Кировоградского обкома ЛКСМУ. г. Кировоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БК 11497. Індекс 61197. Зам. № 472. Тираж 59 700.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.